

AFGØRELSE

(Varmeforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	Tønder Kommune over
AFGØRELSE FRA	Energistyrelsen af 18. september 2007
OM	dispensation til opførelse af biomassefyret kedelcentral i Tønder

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

NÆVNETS	Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN-	Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
SÆTNING	Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen
I SAGEN	Fhv. direktør, cand. polyt. H. C. Mortensen
	Direktør, cand. oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

NÆVNETS	Energistyrelsens afgørelse af 18. september 2007 <u>stadfæ-</u>
AFGØRELSE	<u>stes</u> .

Tønder Kommune (herefter benævnt klager) har ved brev af 11. oktober 2007 indbragt Energistyrelsens afgørelse af 18. september 2007 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen meddelte Energistyrelsen afslag på dispensation til opførelse af en biomassefyret kedelcentral i Tønder.

Sagens problemstilling

Klager ønsker at opføre en biomassefyret kedelcentral i et område, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasfyret kraftvarmeanlæg.

Sagen drejer sig således om, hvorvidt klager i henhold til projektbekendtgørelsens § 28 (bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg) skal have dispensation fra bekendtgørelsens § 15, stk. 2, vedrørende brændselsvalg.

Grundlaget for vurderingen er det af Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. udarbejdede projektforslag 2, 2. udgave af 18. september 2006 med samfundsøkonomiske beregninger, der senest er revideret den 5. september 2007.

Sagens forløb

Den 18. december 2002 ansøgte Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. Tønder Kommune om godkendelse af et projektforslag af 13. december 2002 om etablering af en biomassefyret kedelcentral (> 1 MW), der skulle producere varme ("det store værk"). I projektforslaget blev varmforsyningen alene baseret på den nye flisfyrede kedelcentral og uden varmeleverancer fra et af virksomheden Brdr. Hartmann A/S ejet kraftvarmeværk, der var baseret på naturgas. Dette kraftvarmeværk havde hidtil leveret varmen til Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. Projektet indebar således et ændret brændselsvalg fra naturgas til biomasse.

Den 28. april 2003 anmodede Tønder Kommune Energistyrelsen om dispensation fra forudsætningsskrivelsen af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker m.v. for så vidt angik bestemmelser om brændselsvalg, idet kommunen med dispensationen ønskede at kunne godkende projektforslaget.

Den 23. maj 2003 meddelte Energistyrelsen afslag på kommunens ansøgning om dispensation. Energistyrelsen bemærkede, at den generelle forudsætningsskrivelses punkt 5 gav Energistyrelsen mulighed for i særlige tilfælde at dispensere fra forudsætningerne, og at udgangspunktet var, at forudsætningerne om brændselsvalg i den generelle forudsætningsskrivelse skulle overholdes. Med tillægget af 1. juli 1997 til den generelle forudsætningsskrivelse (skrivelse af 1. juli 1997 fra Miljø- og Energiministeriet til samtlige kommunalbestyrelser om mulighed for anvendelse af biomasse i naturgasområder) var der dog mulighed for, at der kunne etableres biomassekraftvarme på en ikke gasbaseret teknologi i de områder, som tidligere efter generelle eller specifikke forudsætningsskrivelser var forudsat naturgasfyret, såfremt både kommunen, fjernvarmeværket og biomasseleverandørerne fandt det hensigtsmæssigt. Styrelsen anførte i sin afgørelse, at denne mulighed alene gjaldt for kraftvarmeanlæg, og at der derfor ikke var åbnet adgang for anvendelse af biomasse i varmeanlæg, som den i sagen omhandlede kedelcentral, der alene var varmeproducerende. Energistyrelsen fandt på den baggrund ikke, at der forelå en særlig situation, der tillod en dispensation i henhold til punkt 5 i den generelle forudsætningsskrivelse. Der henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2005 (j.nr. 21-337), s. 2 ff., hvor Energistyrelsens afgørelse citeres.

Den 19. juni 2003 klagede Tønder Kommune til Energiklagenævnet over Energistyrelsens afslag af 23. maj 2003 på dispensation.

Den 14. december 2004 ophævede Energiklagenævnet Energistyrelsens afgørelse af 23. maj 2003 vedrørende afslag på dispensation til projektforslaget (j.nr. 21-153). Nævnet fandt, at der var principielle betænkeligheder forbundet med at godtage administrative forskrifter (den generelle forudsætningsskrivel-

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 2 af 21

se), der har betydning for privates retsstilling, herunder forsyningsselskabers, medmindre de var behørigt kundgjort. Energistyrelsen kunne derfor ikke håndhæve den generelle forudsætningsskrivelse overfor Tønder Kommune, der herefter kunne godkende det omhandlede projektforslag, såfremt det opfyldte de i loven og i medfør heraf fastsatte og kundgjorte regler.

Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. havde efter udarbejdelsen af projektforslaget udarbejdet et revideret projektforslag, hvor selskabet skulle aftage overskudsvarme fra Brdr. Hartmann A/S kombineret med varme fra en nyetablet biomassefyret kedelcentral ("det lille værk"). Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. ansøgte Energistyrelsen om dispensation til gennemførelse heraf. Styrelsen gav afslag på denne ansøgning, som kommunen herefter påklagede til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet ophævede Energistyrelsens afgørelse den 15. december 2004 (j.nr. 21-269), idet styrelsens begrundelse i det væsentligste og i resultatet bestod i en henvisning til den generelle forudsætningsskrivelse, der ikke var behørigt kundgjort. Energiklagenævnet meddelte, at Tønder Kommune kunne godkende projektforslaget, såfremt det opfyldte de i loven og i medfør heraf fastsatte og kundgjorte regler.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 3 af 21

Ved stævning af 25. januar 2005 indbragte Brdr. Hartmann A/S ved advokat Katja Høegh, Advokatfirmaet Plesner, begge afgørelser for Østre Landsret med påstand om ophævelse af begge afgørelser ("det store værk" (j.nr. 21-153)) og ("det lille værk" (j.nr. 21-269)). I forhold til afgørelsen af 14. december 2004 ("det store værk" (j. nr. 21-153)) gjorde Brdr. Hartmann A/S bl.a. gældende, at virksomheden ikke var blevet hørt i forbindelse med nævnets behandling af sagen, og at den manglende kundgørelse af forudsætningsskrivelsen ikke havde de virkninger, nævnet havde anført. Den 18. februar 2005 genoptog Energiklagenævnet sagen om det projektforslag, hvor nævnet havde truffet afgørelse den 14. december 2004 ("det store værk" (j. nr. 21-153)), idet Brdr. Hartmann A/S ikke var blevet partshørt under behandlingen af sagen for nævnet.

Den 21. december 2005 ophævede Energiklagenævnet sin tidligere afgørelse af 14. december 2004 ("det store værk" (j.nr. 21-153)) og stadfæstede Energistyrelsens afgørelse af 23. maj 2003. Nævnet fandt nu, at Tønder Kommune i sin sagsbehandling var forpligtet til at følge den generelle forudsætningsskrivelse. Nævnet var endvidere enig med Energistyrelsen i, at der ikke forelå særlige forhold ved det ansøgte anlæg, der kunne begrunde en dispensation. Nævnet bemærkede især, at anlægget havde meget dårlige samfundsøkonomiske resultater (j. nr. 21-337)).

Den 30. januar 2006 traf Tønder Kommune afgørelse om ikke at godkende det af Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. udarbejdede projektforslag af 13. december 2002 om etablering af en biomassefyret kedelcentral. Kommunen begrundede afslaget med, at man tog Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2005 ("det store værk" (j.nr. 21-337)) til efterretning. Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. indbragte kommunens afgørelse for Energiklagenæv-

net. Nævnet fandt, at spørgsmålet om dispensation fra den generelle forudsætningsskrivelse ved Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2005 (j.nr. 21-337), var endeligt administrativt afgjort.

Ved afgørelse af 21. december 2005 ophævede Energiklagenævnet den tidligere afgørelse af 15. december 2004 ("det lille værk" (j.nr. 21-269)) og hjemviste sagen til fornyet behandling i Energistyrelsen. Nævnet fandt ved afgørelsen af 21. december 2005, at der ud fra en samlet vurdering af projektforslaget fra 2003 og dets samfundsøkonomiske beregninger fra 2001, med stor sandsynlighed var sket ændringer i forudsætningerne af betydning for resultatet af den samfundsøkonomiske vurdering og dermed for vurderingen af en dispensationsansøgning. Nævnet fandt herefter, at sagen på grund af de ændrede forhold burde behandles på ny i Energistyrelsen (j.nr. 21-338).

Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. har efterfølgende opdateret projektforslaget. Den seneste udgave er fra den 18. september 2006, og de samfundsøkonomiske beregninger er senest opdateret den 5. september 2007.

Energistyrelsen traf den 18. september 2007 afgørelse i sagen ("det lille værk") og meddelte herved afslag på ansøgningen om dispensation til opførelse af en biomassefyret kedelcentral i Tønder. Denne afgørelse er ved brev af 11. oktober 2007 indbragt for Energiklagenævnet af Tønder Kommune.

Energiklagenævnets afgørelser er offentliggjort på www.ekn.dk.

Den påklagede afgørelse

Energistyrelsen traf den 18. september 2007 afgørelse i sagen.

Vedrørende vurderingen af om der kan gives dispensation udtalte Energistyrelsen følgende:

"[...]

...

Efter at have gennemgået sagen har Energistyrelsen truffet afgørelse vedrørende ansøgningen om dispensation fra forudsætningsskrivelsens forudsætninger om brændselsvalg.

Styrelsen kan meddele, at dispensationsansøgningen er afslået.

...

Energistirelsens vurdering og afgørelse

Energistyrelsen skal indledningsvis bemærke, at styrelsen af Energiklagenævnet har fået hjemvist sit afslag af den 4. maj 2004 på Tønder Kommunes ansøgning om dispensation til opførelse af en biomassefyret kedelcentral. Energistyrelsen finder derfor -

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 4 af 21

uanset den manglende afklaring af, om der indgås en aftale med Brdr. Hartmann A/S om levering af varme - anledning til at behandle Tønder Kommunes opdaterede projektforslag med henblik på meddelelse af eventuel dispensation.

Den generelle forudsætningsskrivelses punkt 5 giver Energistyrelsen mulighed for i særlige tilfælde at dispensere fra forudsætningerne.

Det fremgår af punkt 3.1. i den generelle forudsætningsskrivelse hvad angår energiform at:

"a. Anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder skal forsynes med naturgas. "

"b. Anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af eksisterende kraftvarmeforsynede områder skal forsynes med kraftvarme. "

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Det fremgår videre af punkt 3.3.1. i den generelle forudsætningskrivelse, at

Side 5 af 21

"Den gældende områdeafgrænsning mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen forudsættes som udgangspunkt opretholdt, medmindre samfundsøkonomiske hensyn taler imod. I så fald skal der optages forhandlinger mellem de berørte forsyningselskaber med henblik på at ændre forsyningsområderne. Det forudsættes, at en revision af områdeafgrænsningen foretages, såfremt det kan ske, uden at parternes økonomiske forhold forrykkes væsentlig. "

Det fremgår endelig af punkt 5 i den generelle forudsætningsskrivelse, at

"Energistyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra forudsætningerne."

Det opdaterede projektforslag af den 18. september 2006 som revideret den 4. marts 2007 og den 5. september 2007 omfatter etablering af en "lille" biomassefyret kedelcentral, der sammen med overskudsvarme fra Brdr. Hartmann A/S og eksisterende gas- og oliefyrede kedler skal dække Tønder Fjernvarmeselskabs varmebehov. Forsyningen med overskudsvarmen fra Brdr. Hartmann A/S har 1. prioritet, det biomassefyrede 2. prioritet, mens de gas- og oliefyrede kedler får 3. prioritet. I projektforslaget erstattes således eksisterende varmeproduktion på basis af olie og naturgas med biomassebaseret varmeproduktion, mens udnyttelsen af overskudsvarmen fra Brdr. Hartmanns kraftvarmeanlæg ikke ændres ved etablering af den biomassefyrede kedelcentral.

Ved at give 1. prioritet til overskudsvarmen sikres, at den samfundsøkonomisk bedste forsyning - overskudsvarmen fra Brdr. Hartmanns kraftvarmeanlæg - udnyttes fuldt ud.

Projektforslaget udviser en samfundsøkonomisk omkostning for CO2-reduktionen (skyggepris) på 199 kr. pr. ton CO2, hvilket overstiger såvel den forventede langsigtede pris for CO2-kvoter som den aktuelle markedspris for CO2-kvoter. Både den aktuelle kvotepris (juli/august 2007) og den forventede langsigtede pris ligger på 150 kr. pr. ton CO2. Det betyder, at projektforslagets CO2-reduktion kan gennemføres billigere ved andre tiltag og dermed ikke kan betragtes som en effektiv måde at reducere CO2-udledningen på.

Som nævnt ovenfor, har overskudsvarmen fra Brdr. Hartmann 1. prioritet. Prisbestemmelserne i varmforsyningsloven betyder imidlertid, at en dyrere varmeleverance ikke kan fortrænge en billigere varmeleverance, jf. Energitilsynets svar af den 13. juni 2007 til Brdr. Hartmann, som er modtaget i kopi af Tønder Fjernvarmeselskab ved advokat Henrik Seligmann og Tønder Kommune. Det fremgår ligeledes af tilsynets brev, at varmforsyningsloven ikke hjemler adgang til at dispensere fra lovens prisbestemmelser. Dermed kan overskudsvarme fra Brdr. Hartmann, der - jf. projektforslaget - er dyrere end varme fra den biomassefyrede kedelcentral, ikke prioriteres højere end varmen fra den biomassefyrede kedelcentral. I praksis vil overskudsvarmen derfor ikke kunne udnyttes fuldt ud, hvilket vil føre til en forringelse af projektforslagets samfundsøkonomi.

Projektforslagets selskabsøkonomiske beregninger udviser en besparelse i den balancerede varmepris, der for en såkaldt standardforbruger (forbrug 18.1 MWh/år) udgør 1.235 kr. årligt. Der er således for varmemeforbrugerne en økonomisk fordel ved, at projektet realiseres. Besparelser skal dog ses i lyset af, at Tønder Fjernvarmeselskabs forbruger i henhold til Energitilsynets prisstatistik - også under den nuværende forsyningsform - har en af Danmarks laveste fjernvarmepriser.

Herefter finder Energistyrelsen, at der i den konkrete sag vedrørende anvendelse af overskudsvarme samt opførelse af en biomassefyret kedelcentral, ikke foreligger en særlig situation, der betinger en dispensation, jf. punkt 5 i den generelle forudsættningsskrivelse.

...

[...]”

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 6 af 21

Klagen

Tønder Kommune har ved brev af 11. oktober 2007 klaget over Energistyrelsens afgørelse af 18. september 2007.

Klager er af den opfattelse, at Energiklagenævnet bør ophæve Energistyrelsens afgørelse således, at der meddeles tilladelse til at iværksætte projektet med overskudsvarme fra Brdr. Hartmann A/S' virksomhed og det biomassefyrede kedelanlæg.

Til støtte for, at projektforslaget bør godkendes, har klager navnlig anført følgende:

- Projektforslagets selskabsøkonomiske beregninger - der viser en besparelse i den balancerede varmepris på 1.235 kr. årligt - er en væsentlig besparelse for borgerne i Tønder.
- Samlet set er der tale om et samfundsøkonomisk godt projekt. Den samfundsøkonomiske omkostning for CO₂-reduktionen er på 199 kr. pr. ton CO₂, hvilket vurderes til at være en god samfundsøkonomi for et sådant tiltag. Det vil efter kommunalbestyrelsens opfattelse være forkert udelukkende at sammenligne med markedsprisen på CO₂-kvoter og -kreditter, der i mange tilfælde forventeligt vil være et billigere alternativ end nationale drivhusgasreduktionstiltag. I stedet bør overvejelser omkring den specielle situation vedr. varmforsyningen i Tønder vægtes højt. Det bemærkes endvidere, at der er en betydelig usikkerhed for så vidt angår den langsigtede CO₂-kvortepris, herunder hvad der sker efter første forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 7 af 21

Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. har ved brev af 16. oktober 2007 meddelt, at Tønder Fjernvarmeselskab ønsker at støtte Tønder Kommunes påstand i klagesagen.

Energistyrelsens bemærkninger til klagen

Energistyrelsen er ved brev af 5. december 2007 fremkommet med bemærkninger til klagen.

Energistyrelsen har navnlig anført følgende:

- Ved Energistyrelsens behandling af dispensationsansøgninger indgår bl.a. overvejelser om forholdet til varmforsyningslovens formålsbestemmelse, herunder samfundsøkonomien, om der er tale om miljøvenlig energi, og om der er tale om samproduktion af el og varme. En dispensation vil normalt være betinget af, at projektforslaget i særlig grad imødekommer et eller flere af disse forhold. Som det fremgår af Energistyrelsens afgørelse af 18. september 2007, har styrelsen i den konkrete sag vedrørende anvendelse af overskudsvarme og opførelse af

en biomassefyret kedelcentral ikke fundet, at der foreligger en særlig situation, der betinger en dispensation.

- Tønder Kommune anfører, at projektforslagets CO₂-reduktionsomkostning på 199 kr. pr. ton CO₂ anses som værende et samfundsøkonomisk godt projekt. Dette er Energistyrelsen ikke enig i, idet denne pris overstiger såvel den forventede langsigtede pris for CO₂-kvoter som den aktuelle markedspris for CO₂-kvoter (juli/august 2007) på 150 kr. pr. ton CO₂.

Tønder Fjernvarme A.m.b.a.'s bemærkninger til klagen

Advokat Henrik Seligmann, Advokatfirmaet Skøde Knudsen & Partnere, er på vegne af Tønder Fjernvarme A.m.b.a. ved brev af 21. december 2007 fremkommet med bemærkninger til klagen.

Til støtte for, at projektforslaget bør godkendes, anføres navnlig følgende:

- Det er fjernvarmeselskabets udgangspunkt, at situationen i Tønder indebærer, at en ændring af varmforsyningen ikke kan rummes inden for de givne rammer. Energistyrelsen har ikke taget højde for dette i sin vurdering af, om der skal gives dispensation. Det er fjernvarmeselskabets opfattelse, at der bør gives dispensation, når reglerne indebærer mulighed herfor. Energistirelsens begrundelse for, at der gives afslag på dispensation er mangelfuld. Styrelsen forholder sig ikke til de forhold, der taler for dispensation. Det er herefter fjernvarmeselskabets opfattelse, at Energistyrelsen sagsbehandling er fejlbehæftet.
- På tidspunktet for etableringen af den nuværende forsyningssituation i 1994 forelå der en aftale mellem Brdr. Hartmann A/S og Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. om levering af overskudsvarme. Der var således ikke på daværende tidspunkt noget grundlag for at give et pålæg til Brdr. Hartmann A/S om fortsat levering af varme. Situationen er imidlertid en anden nu, idet Brdr. Hartmann A/S ikke kunne vedstå aftalen. Det forhold, at Brdr. Hartmann A/S ikke har en forsyningspligt gennem aftale eller gennem offentligt pålæg, betyder en afgørende forringelse af forsyningssikkerheden i Tønder. Såfremt Brdr. Hartmann A/S ikke kan opretholde varmeleverancen, vil etableringen af et alternativ tage op til 2 år. I den mellemliggende periode vil varmen skulle fremstilles til en uacceptabel høj pris.
- Energistyrelsen har lagt vægt på, at den forbrugerøkonomiske besparelse skal ses i lyset af, at forbrugerne i Tønder i forvejen har en fordelagtig varmepris. Styrelsen anfører, at Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. har en af Danmarks laveste fjernvarmepriser. Fjernvarmeselskabet skal her gøre opmærksom på, at der er tale om en sammenblanding af forbrugerpriser og varmekøbspriser. Det er endvidere fjernvarmeselskabets opfattelse, at det ikke er realistisk, at en eventuel

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 8 af 21

urimelig pris vil kunne kontrolleres gennem Energitilsynets virksomhed, idet der er tale om, at samproduktionen sker til både virksomheden selv og til salg af el og til fjernvarmen.

Brødrene Hartmann A/S' bemærkninger til klagen

Ved brev af 4. februar 2008 er Brdr. Hartmann A/S fremkommet med bemærkninger til klagen.

Brdr. Hartmann A/S har navnlig bemærket følgende:

- Det afgørende for Brødrene Hartmann A/S' videre forhandlingsmuligheder er Energitilsynets svarskrivelse af 25. september 2007. Energitilsynet fastslog herved, at de fastlagte leveranceforhold var i strid med bestemmelserne i § 21, stk. 4, i varmemforsyningsloven. Det vil herefter være i strid med varmemforsyningsloven, hvis en dyrere varmeleverance fortrænger en billigere varmeleverance.
- Det er herefter Brødrene Hartmanns A/S' opfattelse, at en dispensation i forbindelse med opførelse af en biomassefyret kedelcentral i Tønder i realiteten vil indebære hel eller delvis lukning af kraftvarmeværket. Det vil være tilfældet, uanset om der er tale om et stort flisværk, et lille flisværk eller et mini-flisværk. Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, udelukker Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. og Brødrene Hartmann A/S i at udarbejde en gensidig forsynings- og samarbejdsaftale, der tilgodeser de for alle parter relevante forhold, herunder forsynings-sikkerhed, energi, miljø og samfundsøkonomi.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 9 af 21

DONG Gas Distribution A/S' bemærkninger til klagen

Dong Gas Distributions A/S har ved e-mail af 6. februar 2008 meddelt, at Dong Gas Distributions A/S ikke har bemærkninger til klagen.

Retsgrundlaget

Varmeforsyningslovens formål er beskrevet i lovens § 1 (lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 om varmemforsyning med senere ændringer), som har følgende ordlyd:

”[...]

Kap. 1. Formål og definition

§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningsafhængigheden af olie.

Stk. 2. Tilrettelæggelsen af varmemforsyningen skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt.

[...]”

Lovens § 2 definerer, hvad der forstås ved kollektive varmforsyningsanlæg. Af § 2 fremgår således følgende:

”[...]

§ 2. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand:

...

2) Anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraftvarme-værker, affaldsforbrændingsanlæg, industrivirksomheder, geotermiske anlæg m.v.

...

[...]”

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 10 af 21

Om varmforsyningsplanlægning fremgår følgende:

”[...]

§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen.

...

[...]”

Om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg fremgår endvidere følgende:

”[...]

§ 4. Kommunalbestyrelsen godkender projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

...

[...]”

Projektbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg) trådte i kraft den 1. januar 2006, jf. § 32, stk. 1. Samtidig hermed ophævedes de generelle forudsætningsskrivelser, jf. § 32, stk. 2, nr. 2-4.

Om kommunalbestyrelsens godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg fremgår bl.a.:

”[...]

§ 3. Projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der er omfattet af bilaget til bekendtgørelsen, skal forelægges kommunalbestyrelsen til godkendelse. Tilsvarende gælder vedligeholdelses- og reparationsarbejder på et kollektivt varmforsyningsanlæg, der i væsentlig grad indebærer en forbedring af anlæggets drifts- og energiøkonomi samt levetid.

...

§ 6. Kommunalbestyrelsen skal for projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der er omfattet af § 3, anvende forudsætningerne i dette kapitel, herunder bl.a. sørge for, at projektet, i overensstemmelse med varmforsyningslovens formålsbestemmelse, ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt, jf. § 24.

...

§ 24. Forinden kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse, skal kommunalbestyrelsen foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. Vurderingen skal ske på baggrund af planlægningen efter kapitel 2, de i kapitel 3 fastsatte forudsætninger og de i § 21, stk. 1, nr. 10, nævnte samfundsøkonomiske analyser samt de efter § 23 modtagne bemærkninger. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen påse, at projektet er i overensstemmelse med varmforsyningsloven, herunder formålsbestemmelsen, samt at projektet ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt.

Stk. 2. Forudsætter projektet anvendelse af de i lovens § 6, stk. 3, og § 7 nævnte regler, skal kommunalbestyrelsen vurdere reglernes anvendelse i forhold til projektets økonomi og opfyldelsen af energipolitiske målsætninger mv.

[...]”

Om godkendelsespligtige projekter fremgår følgende af bilaget til projektbekendtgørelsen:

”[...]

Bilag 1

Godkendelsespligtige projekter for kollektive varmforsyningsanlæg efter varmforsyningslovens kapitel 2

1) *Produktions- og behandlingsanlæg*

...

1.4) Opførelse, udvidelse og nedlæggelse af kraft-varmeanlæg/centraler med en eleffekt op til 25 MW.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 11 af 21

...
[...]"

For godkendelse af varmeproduktionsanlæg, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg eller varmeanlæg, gælder endvidere følgende:

"[...]

§ 15. Ved etablering af varmeproduktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraft-varme-anlæg eller varmeanlæg, skal kommunalbestyrelsen ved godkendelse af projekter anvende kriterierne i stk. 2-4 for fastlæggelse af brændselsvalg.

Stk. 2. Ved etablering af varmeproduktionsanlæg efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen kun godkende brændslerne naturgas og mineralsk olie, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Ved etablering af varmeproduktionsanlæg efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen godkende biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse forudsat, at brændslet anvendes på en kraft-varme-producerende produktionsenhed baseret på disse brændsler.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan ved etablering af udvidet varmeproduktionskapacitet, som er nødvendiggjort af et øget varmebehov, godkende anvendelse af CO₂ -afgiftsfrit brændsel for anlæg, der alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov, jf. dog § 13.

[...]"

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 12 af 21

Projektbekendtgørelsens § 28 giver Energistyrelsen mulighed for i særlige tilfælde at dispensere fra reglerne i bekendtgørelsen:

"[...]

Dispensation

§ 28. Energistyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra reglerne i bekendtgørelsen, eksempelvis ved udviklings- eller demonstrationsprojekter.

[...]"

Før projektbekendtgørelsen trådte i kraft, hjemlede den generelle forudsætningsskrivelse i punkt 5 mulighed for at give dispensation fra forudsætnings-skrivelsen:

”[...]

5. Dispensation

Energistyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere for forudsætnin-
gerne.

[...]”

Energistyrelsen har udarbejdet en vejledning til projektbekendtgørelsen (be-
kendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for
kollektive varmforsyningsanlæg) fra december 2007. Om dispensation fra
projektbekendtgørelsens regler, § 28, fremgår følgende:

”[...]

Dispensation

§ 28. *Energistyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra reglerne
i bekendtgørelsen, eksempelvis ved udviklings- eller demonstrati-
onsprojekter.*

Energistyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra reglerne i
projektbekendtgørelsen, eksempelvis ved udviklings- eller demon-
strationsprojekter, jf. § 28. En dispensation kræver en ansøgning
fra den kommune, som skal godkende projektet for det kollektive
varmforsyningsanlæg.

...

Der kan være flere årsager til en dispensationsansøgning, herun-
der:

- Et ønske om at demonstrere og/eller udvikle nye løsnin-
ger til varmforsyning.
- Et ønske om at opnå/opretholde en ”grøn” profil.
- Et ønske om fleksibilitet i varmforsyningen (mht.
brændsler og teknologi)

...

Det skal bemærkes, at en dispensation fra Energistyrelsen ikke
betyder, at styrelsen hermed har taget stilling til om projektet kan
godkendes i henhold til anden lovgivning. Endvidere har Ener-
gistyrelsen ikke taget stilling til eventuelle klager fra berørte par-
ter.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 13 af 21

Som eksempler på projektforslag, hvortil Energistyrelsen har givet dispensation efter § 28, fordi der vurderedes at være tale om "udviklings- eller demonstrationsprojekter" kan nævnes følgende:

1. Fjernvarmeforsyning af et nyt boligområde. Kommunen ønskede at godkende en løsning der bl.a. inkluderede solvarme på trods af, at løsningen ikke havde den bedste samfundsøkonomi af de betragtede alternativer. En del af fjernvarmen til det nye boligområde kom fra et solfangeranlæg. Dette medførte samfundsøkonomiske meromkostninger i forhold til en fjernvarmeforsyning uden solvarme. Energistyrelsen vurderede på det foreliggende grundlag, at der var tale om et projekt med en væsentlig demonstrationsværdi og gav derfor kommunalbestyrelsen dispensation fra § 6 i bekendtgørelsen i den videre behandling af sagen.

2. Et kraftvarmeværks demonstration af tilsatsfyring med høj biomasseandel, som lå inden for de prioriterede indsatsområder i energipolitikken. Anlægget kunne udnytte biomasseandele på og til ca. 60 pct. som tilsatsfyring sammen med kul. I andre danske kraftvarmeanlæg med tilsatsfyring af halm, var andelen af halm typisk kun i størrelsen 10-15 pct. Kraftvarmeværket demonstrerede således, hvordan biomasseandelen i kraftvarmeanlæg kunne øges ud over de 10-15 pct. Kraftvarmeværkets demonstration lå inden for de prioriterede indsatsområder i energipolitikken, som netop ønskede at fremme en øget biomasse-anvendelse til kraftvarmeproduktion.
[...]"

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 14 af 21

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har i forbindelse med tidligere sager behandlet spørgsmålet om dispensation, herunder de af Energistyrelsen opstillede overordnede retningslinier for, hvilke forhold der indgår i en vurdering af, om der kan gives dispensation.

J.nr. 21-337

Sagen drejede sig om en klage fra Tønder Kommune vedrørende en ansøgning om dispensation til opførelse af en biomassefyrret kedelcentral i Tønder ("det store værk"). Energistyrelsen havde i sin afgørelse lagt vægt på, at der ved behandlingen af dispensationsansøgninger bl.a. indgår overvejelser om forholdet til varmeforsyningslovens formålsbestemmelse, herunder samfundsøkonomien, om der er tale om miljøvenlig energi, og om der er tale om samproduktion af el og varme. En dispensation vil efter styrelsens vurdering normalt være betinget af, at projektforslaget i særlig grad imødekommer et af disse forhold.

Energiklagenævnet udtalte i afgørelse, at nævnet kan tilslutte sig disse overordnede retningslinjer for vurderingen af dispensationssager.

J.nr. 21-338

Sagen drejede sig om en klage fra Tønder Kommune vedrørende en ansøgning om dispensation til opførelse af en biomassefyret kedelcentral i Tønder ("det lille værk") – nævnets tidligere behandling af nærværende sag. Sagen blev hjemvist til Energistyrelsen med henblik på, at de samfundsøkonomiske beregninger blev opdateret. Energiklagenævnet bemærkede afslutningsvis, at dispensationsadgangen i den generelle forudsætningsskrivelse bør administreres på en sådan måde, at muligheden for dispensations ikke reelt afskæres.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Energiklagenævnets bemærkninger

Retsgrundlaget

Energiklagenævnet hjemviste ved afgørelse af 21. december 2005 Energistyrelsens afgørelse af 4. maj 2004 om afslag på dispensation i forbindelse med opførelsen af en biomassefyret kedelcentral i Tønder til fornyet behandling.

Side 15 af 21

Energistyrelsen traf den 18. september 2007 fornyet afgørelse i sagen. Styrelsens afgørelse er truffet på baggrund af Energiministeriets forudsætningsskrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv., Miljø- og Energiministeriets forudsætningsskrivelse af 1. juli 1997 om mulighed for anvendelse af biomasse i naturgasområderne, principperne i Energistyrelsens "*Generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger, september 1999*" samt "*Forudsætninger for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet (januar 2007)*".

Projektbekendtgørelsen trådte i kraft den 1. januar 2006 og ophævede bl.a. Energiministeriets forudsætningsskrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv. samt Miljø- og Energiministeriets forudsætningsskrivelse af 1. juli 1997 om mulighed for anvendelse af biomasse i naturgasområderne, jf. bekendtgørelsens § 32, stk. 2, nr. 3-4.

Energiklagenævnet hjemviste Energistyrelsens afgørelse af 4. maj 2004 under henvisning til, at projektforslagets samfundsøkonomiske beregninger var fra 2001, og at der med stor sandsynlighed var sket ændringer i disse forudsætninger af betydning for den samfundsøkonomiske beregning og dermed for vurderingen af dispensationsansøgningen. Energiklagenævnet fandt, at sagen havde ændret karakter i en sådan grad, at vurderingen af sagen – med inddragelse af de ændrede forhold – burde ske i Energistyrelsen som første instans.

På baggrund heraf har Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. udarbejdet et opdateret projektforslag af 18. september 2006. Tønder Kommune indsendte ved brev af 28. september 2006 projektforslaget til Energistyrelsen. Det er Energiklagenævnets opfattelse, at Energistyrelsens behandling af det opdaterede projektforslag på grund af de ændrede faktuelle forudsætninger må betragtes som en ny sag.

Energiklagenævnet finder derfor, at retsgrundlaget ved Energistyrelsens fornyede behandling af nærværende ansøgning om dispensation til opførelse af en biomassefyret kedelcentral i Tønder retteligt burde have været gældende ret på tidspunktet for sagens fornyede behandling. Energistyrelsen burde således have truffet afgørelse i henhold til projektbekendtgørelsen og dennes forudsætninger.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Projektbekendtgørelsen er en videreførelse af forudsætningerne i de generelle forudsætningsskrivelser, og indholdet af projektbekendtgørelsens regler og de generelle forudsætningsskrivelser er i al væsentlighed det samme. Energiklagenævnet skal i den forbindelse særligt bemærke, at der ikke i forhold til dispensationsadgangen i projektbekendtgørelsens § 28 – på trods af den ændrede ordlyd – synes forudsat en indskrænkning eller udvidelse i dispensationsadgangen i forhold til den generelle forudsætningsskrivelser bestemmelse herom. Energiklagenævnet skal hertil anføre, at angivelsen af dispensationstilfælde i projektbekendtgørelsens § 28 (udviklings- og demonstrationsprojekter) alene må betragtes som en eksemplificering af mulige dispensationstilfælde, jf. bestemmelsens ordlyd. Dette kan således ikke betragtes som en udtømmende opregning af de tilfælde, hvor dispensation kan gives.

Side 16 af 21

Energiklagenævnet finder derfor ikke, at Energistyrelsens valg af retsgrundlag har haft betydning for sagens materielle afgørelse.

Projektforslaget

Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a.'s projektforslag 2, 2. udgave, forudsætter, at virksomheden Brdr. Hartmann A/S' overskudsvarme gives 1. prioritet svarende til ca. 64 % af det årlige varmeproduktionsbehov. Det ny biomassefyrede kedelanlæg gives 2. prioritet svarende til ca. 30 % af varmeproduktionsbehovet. Resten fremstilles på eksisterende naturgas- og oliekedler.

Energiklagenævnet lægger herefter til grund, at det i projektforslaget beskrevne biomassefyrede kedelanlæg ikke er en spids- og reservelastcentral. Det lægges endvidere til grund, at Brdr. Hartmann A/S' kraftvarmeværk er et naturgasbaseret decentralt kraftvarmeværk.

Projektbekendtgørelsens § 15 omhandler etablering af varmeproduktionsanlæg samt fastlæggelse af brændselsvalg. Det følger af § 15, stk. 1, at kommu-

nalbestyrelsen skal anvende kriterierne i § 15, stk. 2-4, ved fastlæggelse af brændselsvalg ved etablering af varmeproduktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg. Kommunalbestyrelsen kan i disse tilfælde kun godkende brændslerne naturgas og mineralsk olie. Kommunalbestyrelsen kan endvidere godkende biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse hvis brændslet anvendes på en kraftvarmeproducerende produktionsenhed, der er baseret på disse brændsler. Såfremt der er tale om udvidet varmeproduktionskapacitet, som er nødvendiggjort af et øget varmebehov, kan kommunalbestyrelsen tillige godkende anvendelsen af CO₂-afgiftsfrit brændsel, såfremt anlægget alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 17 af 21

Projektforslaget omhandler et anlæg, der udelukkende producerer varme, og som skal levere varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg. Der er endvidere ikke tale om, at kapacitetsudvidelsen er nødvendiggjort af et øget varmebehov. Tønder Kommune kan således ikke godkende projektforslaget ud fra de givne forudsætninger i projektbekendtgørelsen. Tønder Kommunes eventuelle godkendelse af det omhandlede projektforslag forudsætter således, at Energistyrelsen imødekommer ansøgningen om dispensation fra projektbekendtgørelsens forudsætninger om brændselsvalg, ligesom de øvrige betingelser i projektbekendtgørelsen skal være opfyldte.

Dispensation

Energiklagenævnet lægger til grund, at Tønder Kommunes dispensationsansøgning angår projektbekendtgørelsens § 15 om brændselsvalg.

Energiklagenævnet skal herefter indledningsvis bemærke, at Energistyrelsen i henhold til projektbekendtgørelsens § 28 træffer afgørelse om, hvorvidt der kan gives dispensation fra reglerne i projektbekendtgørelsen. I henhold til projektbekendtgørelsens § 24 er det herefter op til kommunalbestyrelsen at foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. Energistyrelsens afgørelse vedrørende Tønder Kommunes dispensationsansøgning er påklaget til Energiklagenævnet, og nævnet skal således tage stilling til, hvorvidt der i henhold til projektbekendtgørelsens § 28 kan gives dispensation til opførelse af en biomassefyret kedelcentral i Tønder. Energiklagenævnet skal, ligesom Energistyrelsen, derimod ikke i den forbindelse foretage egentlige energimæssige, samfundsøkonomiske og miljømæssige beregninger af projektet.

Det fremgår af projektbekendtgørelsen § 28, at Energistyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra reglerne i projektbekendtgørelsen, eksempelvis ved udviklings- og demonstrationsprojekter. Ifølge vejledningen til projektbe-

kendtgørelsens § 28 kan baggrunden for en dispensationsansøgning bl.a. være et ønske om fleksibilitet i varmforsyningen mht. brændsler og teknologi.

Ved Energistyrelsens behandling af dispensationsansøgninger indgår bl.a. overvejelser om forholdet til varmforsyningslovens formålsbestemmelse, herunder samfundsøkonomien, om der er tale om miljøvenlig energi, og om der er tale om samproduktion af el og varme. En dispensation vil normalt være betinget af, at projektforslaget i særlig grad imødekommer et eller flere af disse forhold.

Energiklagenævnet har tidligere ved afgørelse af 21. december 2005 (j.nr. 21-337) anført, at nævnet kan tilslutte sig Energistyrelsens overordnede retningslinier for vurderingen af dispensationsansøgninger. Nævnet har endvidere ved afgørelse af 21. december 2005 (j.nr. 21-338) bl.a. bemærket, at dispensationsadgangen skal administreres på en sådan måde, at dispensation ikke reelt afskæres. Dette er fortsat nævnets opfattelse.

Tønder Fjernvarmeselskab A.m.b.a. har anført, at det forhold, at Brdr. Hartmann A/S ikke gennem aftale eller offentligt pålæg har en forsyningspligt, betyder en afgørende forringelse af forsyningssikkerheden i Tønder. Det anføres endvidere, at etablering af et alternativt anlæg vil tage op til to år, såfremt Brdr. Hartmann A/S ikke vil være i stand til at opretholde varmeleverancen. Tønder Kommune har i forlængelse heraf anført, at hensynet til forsyningssikkerheden i Tønder skal tillægges en ganske betydelig vægt ved vurderingen af dispensationsansøgningen.

Energiklagenævnet bemærker hertil, at opregningen af de forhold, som Energistyrelsen ifølge de ovenfor nævnte overordnede retningslinier kan tillægge vægt, ikke er udtømmende. Hensynet til forsyningssikkerheden er ikke direkte nævnt i varmforsyningslovens formålsbestemmelse, men det er underforstået ved lovens formål, at forsyningssikkerheden skal sikres, se også hertil Bent Ole Gram Mortensen m.fl., Kommunal miljøforvaltning – i retlig belysning, 1. udgave (2006), side 187. Energiklagenævnet finder derfor, at hensynet til forsyningssikkerheden kan indgå i vurderingen af, om der skal gives dispensation fra projektbekendtgørelsens regler.

Af projektbekendtgørelsens § 3 fremgår, at kommunalbestyrelsen skal godkende projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der er omfattet af bilaget til bekendtgørelsen. Bilaget omfatter efter punkt 1.4. opførelse, udvidelse og nedlæggelse af kraftvarmeanlæg. Det fremgår af varmforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 2, at der ved kollektivt varmforsyningsanlæg forstås en virksomhed, der driver anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraftvarmeværker, industrivirksomheder mv., med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Brdr. Hartmann A/S' na-

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 18 af 21

turgasbaserede decentrale kraftvarmeværk er således i henhold til § 2, stk. 1, nr. 2, et kollektivt varmforsyningsanlæg. Brdr. Hartmann A/S vil således ikke uden videre kunne nedlægge virksomhedens industrielle kraftvarmeanlæg, idet nedlæggelse heraf vil kræve Tønder Kommunes godkendelse.

Energiklagenævnet bemærker endvidere, at det i henhold til varmforsyningslovens § 3 påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen. Efter varmforsyningslovens § 4, stk. 1, godkender kommunalbestyrelsen projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg. Tønder Kommune har således som led i kommunens pligt til varmeplanlægning mulighed for at udarbejde – eller foranledige udarbejdet – et projektforslag for et naturgasbaseret anlæg, som i henhold til projektbekendtgørelsens regler vil kunne godkendes og herved sikre eventuelle risici ved forsyningssikkerheden. Tønder Kommune ses ikke at have benyttet denne mulighed.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 19 af 21

Under henvisning til det ovenfor anførte og under henvisning til, at der i øvrigt ikke i sagen er oplysninger, som underbygger, at der foreligger omstændigheder, som gør, at Brdr. Hartmann A/S ikke fremover vil være i stand til at opretholde varmeleverancen, finder Energiklagenævnet, at hensynet til forsyningssikkerheden efter omstændighederne ikke kan tillægges nogen afgørende vægt i den konkrete sag.

For så vidt angår spørgsmålet om forbrugerøkonomiske besparelser er det hverken i varmforsyningsloven eller projektbekendtgørelsen udtrykkelig anført, at hensynet til, at et projektforslag medfører en besparelse for varmebrugere, kan tillægges vægt. Hensynet kan dog indfortolkes i den generelle samfundsøkonomiske vurdering, hvor det vil kunne inddrages som et lovligt kriterium, se også hertil Bent Ole Gram Mortensen m.fl., Kommunal miljøforvaltning – i retlig belysning, 1. udgave (2006), side 186.

Navnlig under hensyntagen til, at varmebrugere i Tønder i henhold til Energitilsynets prisstatistik og i henhold til Dansk Fjernvarmes seneste prisstatistik har fjernvarmepriser, der ikke overstiger landsgennemsnittet for selskaber, der får varme fra decentrale kraftvarmeværker, finder Energiklagenævnet, at hensynet til den forbrugerøkonomiske besparelse ikke i det konkrete tilfælde er et tungtvejende hensyn.

Energistyrelsen anfører, at projektforslagets prioriteringsordning er i strid med varmforsyningslovens prisbestemmelser. Energistyrelsen henviser herved til, at varmforsyningsloven ikke hjemler adgang til at dispensere fra lovens prisbestemmelser. Dermed kan overskudsvarmen fra Brdr. Hartmann A/S, der er dyrere end varmen fra den biomassefyrede kedelcentral, ikke prioriteres højere end varmen fra den biomassefyrede kedelcentral. Projektforsla-

gets prioriteringsordning medfører således, at overskudsvarmen fra Brdr. Hartmann A/S ikke vil kunne udnyttes fuldt ud. Energiklagenævnet bemærker hertil, at den i projektforslaget beskrevne prioriteringsordning alene vil have betydning for den pris, som Brdr. Hartmann A/S vil kunne kræve for overskudsvarmen (substitutionsprisen), såfremt projektforslaget godkendes, jf. også herved Energitilsynets udtalelse af 29. marts 2004. Den i projektforslaget beskrevne prioriteringsordning er herved ikke i strid med varmemforsyningslovens prisbestemmelser. Varmeforsyningslovens prisbestemmelser – som det tilkommer Energitilsynet at påse overholdelsen af – har således ikke direkte betydning for muligheden for at anvende den af Brdr. Hartmann A/S producerede overskudsvarme. Energiklagenævnet finder derfor ikke, at hensynet til varmemforsyningslovens prisbestemmelser er et relevant kriterium at inddrage i nærværende dispensationsvurdering.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

For så vidt angår spørgsmålet om anvendelse af den langsigtede CO₂-kvotepris som sammenligningsgrundlag ved projektets samfundsøkonomiske analyse, har virksomheden ECON Analyse i 2005 for Energistyrelsen udarbejdet en analyse af den langsigtede CO₂-kvotepris (Notat 2004-068, Langsigtede CO₂-priser). I analysen konkluderes det, at et sandsynligt niveau for en middelpriis frem til 2030 er 150 kr. pr. ton CO₂. Det fremgår af *"Forudsætninger for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet"*, januar 2007, at Energistyrelsen indtil videre har valgt at anvende denne værdi på 150 kr. pr. ton som det bedste skøn for den gennemsnitlige markedspris for CO₂-kvoter i alle årene fra 2005 og frem. Den langsigtede CO₂-kvotepris er en skønnet gennemsnitlig markedspris for CO₂-kvoter, beregnet ud fra hvordan den fremtidige udvikling i prisen for CO₂-kvoter forventes at være. Den langsigtede CO₂-kvotepris er således forbundet med betydelig usikkerhed, ligesom markedsprisen for CO₂-kvoter er svingende. I *"Forudsætninger for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet"*, februar 2008, har Energistyrelsen således også justeret beregningsforudsætningen for CO₂-kvoteprisen til 175 kr. pr. ton CO₂ fra 2008 og frem.

Side 20 af 21

Uanset, at de forventede CO₂-kvotepriser er forbundet med betydelig usikkerhed, finder Energiklagenævnet, at den forventede gennemsnitlige CO₂-kvotepris kan tjene som sammenligningsgrundlag ved vurderingen af, om et givent tiltag er samfundsøkonomisk fordelagtigt. Energiklagenævnet skal herved navnlig pege på, at den forventede gennemsnitlige CO₂-kvotepris synes at være den mest anvendelige reference i denne sammenhæng. Energiklagenævnet finder herefter, at projektforslaget med dets CO₂-reduktion på 199 kr. pr. ton CO₂ – selvom, det sammenlignes med den nyligt opjusterede pris på 175 kr. – ikke kan anses for at være et samfundsøkonomisk fordelagtigt tiltag.

Efter en konkret vurdering finder Energiklagenævnet, at der ikke foreligger særlige omstændigheder i henhold til projektbekendtgørelsens § 28, der kan

begrunde en dispensation fra projektbekendtgørelsens forudsætninger. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at projektforslaget ikke kan anses for at være et samfundsøkonomisk fordelagtigt tiltag. Dette er ikke i sig selv til hinder for, at der gives dispensation i henhold til projektbekendtgørelsens § 28. Energiklagenævnet finder imidlertid, at projektforslaget ikke i særlig grad tilgodeser de øvrige forhold i varmemforsyningslovens formålsbestemmelse – miljøvenlig energi eller samproduktion af el og varme. Samtidig finder Energiklagenævnet, at de hensyn, der af Tønder Kommune er angivet som bærende hensyn bag projektforslaget (forsyningsikkerhed og forbrugerøkonomi), i det konkrete tilfælde ikke kan anses for så tungtvejende hensyn, at de kan tillægges afgørende betydning.

Energiklagenævnet stadfæster herefter Energistyrelsens afgørelse af 17. september 2007.

3. juli 2008

J.nr.: 1021-1

Eksp.nr.: 34850

TML-EKN

Side 21 af 21

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 18. september 2007 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 3. juli 2008.

Afgørelsen er truffet efter § 26, stk. 1, i lov om varmemforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 af lov om varmemforsyning med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmemforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende sagsøger. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. lov om varmemforsyning § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnnsformand

/ Tina Alander Lindfors
Fuldmægtig